

21. Az derékerőre mikoron juta,
Számítalan nyomorult rabokat láta,
Kikre nézve nagy keservesen sira
És ily szókat az Istenhez támaszta:
22. "Uram, uram, seregeknek istene,
Megharagudtál az te népeidre,
Tekints mostan ez nyomorult nemzetre
És fordítsd haragodat kegyelemre.
23. Ezek ha most ellened vétköztenek,
De ismétlen hozzád ők megtérnek,
Bűneikről téged megengesztelnek:
Könyörülj rajtok, hogy el ne vesszenek.
24. Én érottök nem szánom életemet,
Kiontani mai napon véretem,
Letaglani szegényekért testemet,
Érottök közikben viszem fejemet.
25. Csak te vagy Uram, az én bátorságom,
Az ellenség ellen az én paizsom,
Ha kedvesen vagyok, tebenned bizom,
Hogy az te nevedben őket megbirom.
26. Ha pedig elvégezett akaratom,
Hogy az fejemet köztök marasztod:
Legyen, Uram, az te szent akaratom,
De fejenkint azért őket elveszted.
27. Az gyalogból mind lovas legényt teszek,
Az lovasból főembert én emelek,
Csak jó fiaim emberkedjetelek,
Velem öszve fejenkint ütközzetelek."
28. Nagy fennszóval ők Jézust kiáltának,
Fejenkint az törökre rohanának,
Csuda nagy viadalt velök tartának,
De végre miattok megrontatának.